

στον αγώνα ενάντια στην

κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα

είμαστε όλοι ένοχοι

{ σχετικά με την υπόθεση του Τάσου Θεοφίλου }

“ Είμαι αναρχικός κομμουνιστής. Αγαπώ τη ζωή όσο και την ελευθερία. Ας πολεμήσουμε για να γκρεμίσουμε τις φυλακές που θάβουν εντός τους χιλιάδες ζωντανούς. Ας πολεμήσουμε για το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης. Ας πολεμήσουμε για την απελευθέρωση της τάξης μας από την εξουσία του κεφαλαίου. ”

Τάσος Θεοφίλου

Στις 10 Αυγούστου του 2012 η τράπεζα Alphabank στη Νάουσα της Πάρου έπεσε "θύμα" τεσσάρων ληστών, ένας εκ των οποίων τραυμάτισε θανάσιμα πολίτη που επιχειρήσε να τον συλλάβει. Πολύ σύντομα τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια της "αντι"τρομοκρατικής άρχισαν να διαρρέουν πληροφορίες για "άρωμα τρομοκρατίας στην υπόθεση", μεικτές ομάδες "αναρχικών και ποινικών", προλειαίνοντας το έδαφος για επερχόμενες συλλήψεις. Και πράγματι, λίγες μέρες αργότερα, στις 21 Αυγούστου, ο αναρχικός κομμουνιστής Τάσος Θεοφίλου απαγάγεται από την "Αντι"τρομοκρατική και φορτώνεται από τις δικαστικές αρχές ένα πλήθος κατηγοριών, που εκτός από τη ληστεία στην Πάρο περιλαμβάνουν και την ένταξη και συμμετοχή στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, παρότι ο ίδιος ανήκει σε ένα διαφορετικό ιδεολογικό και πολιτικό ρεύμα με τη συγκεκριμένη οργάνωση. Σε ένα σόου γενικευμένου "ηθικού πανικού", τρομολαγνείας και υστερίας, ακόμα και τα διηγήματα του Τάσου θεωρήθηκαν από τους μπάτσους και τα ΜΜΕ ως αδιάψευστο τεκμήριο ενοχής!

Στις 7 Φλεβάρη του 2014 ο Τ. Θεοφίλου αθώωθηκε για τις κατηγορίες της ανθρωποκτονίας και της συμμετοχής στη ΣΠΦ, ενώ παρά την πλήρη κατάρρευση του κατασκευασμένου κατηγορητηρίου και παρά το γεγονός πως δεν αναγνωρίστηκε από κανένα μάρτυρα, καταδικάστηκε σε 25 χρόνια κάθειρξη για τη ληστεία. Ακόμα κι αυτή η εξοντωτική ποινή, όμως, δεν ικανοποίησε το βαθύ κράτος. Λίγες μέρες μετά ο εισαγγελέας Δράκος (εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία) άσκησε έφεση "υπέρ του νόμου", με αποτέλεσμα ο Τ. Θεοφίλου να αντιμετωπίζει εκ νέου στο εφετείο (24-02) τις κατηγορίες για τις οποίες αθώωθηκε πρωτόδικα.

Ολόκληρο το πλαίσιο της σύλληψης και δίωξης του Τάσου Θεοφίλου εγγράφεται σε μια εποχή βαθιάς συστημικής κρίσης, που πέρα από την οικονομική της βάση επεκτείνεται σε όλα τα πεδία της κοινωνικής αναπαραγωγής. Η κρίση επιβίωσης του κεφαλαίου και η γενικευμένη κοινωνική απονομιμοποίηση της αστικής πολιτικής καθιστά ολοένα και πιο επιτακτική τόσο την ολομέτωπη επίθεση εναντίον του κόσμου της εργασίας και των καταπιεσμένων όσο και την κατασταλτική οχύρωση του κρατικού μηχανισμού.

Όποιοι αμφισβητεί τη σύγχρονη βαρβαρότητα είναι εξ ορισμού εγκληματικό στοιχείο. Έτσι κι ο Τάσος. Διώκεται επειδή είναι ένοχος από την ίδια του την πολιτική στάση και τη θέση που παίρνει στον κοινωνικό/ταξικό πόλεμο. Αλλά όχι γι αυτά που του προσάπτει το κατηγορητήριο της αστικής δικαιοσύνης. **Όπως γράφει κι ο ίδιος:**

«Εγώ με τη σειρά μου θέλω να τονίσω ότι όπως και στο πρωτόδικο έτσι και στο εφετείο δεν θα δηλώσω αθώος και δεν θα παρακαλέσω κανένα δικαστή να με πιστέψει. Δεν είμαι αθώος. Στον ταξικό πόλεμο επέλεξα πλευρά με τους αδικημένους και τους καταπιεσμένους, με τους αποκλεισμένους και τους κυνηγημένους, με τους ενόχους και τους κολλασμένους. Οργανώθηκα πολιτικά στον αναρχικό χώρο με το μεγαλεπήβολο πράγματι στόχο να πλήξω τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές δομές του κεφαλαίου και του κράτους του. Όμως αρνήθηκα, αρνούμαι και θα αρνηθώ ξανά τις πράξεις που μου καταλογίζουν. Δεν υπήρξα ποτέ μέλος της ΣΠΦ, δεν συμμετείχα στη συγκεκριμένη ληστεία και προπαντός δεν σκότωσα και δεν θα μπορούσα να σκοτώσω για οποιονδήποτε λόγο και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες έναν άοπλο πολίτη».

Ηεπέκταση της εξαθλίωσης που επιβάλλεται με κεντρικό μοχλό τα μνημόνια ("αριστερά" και δεξιά), η γενικευμένη ληηλασία του κοινωνικού πλούτου για την εξυπηρέτηση των τραπεζών (και όχι μόνο), η διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης και των εργασιακών δικαιωμάτων, η δημιουργία σύγχρονων στρατοπέδων συγκέντρωσης, η στρατιωτικοποίηση της μεταναστευτικής πολιτικής κι άλλες τόσες όψεις της ολομέτωπης αντικοινωνικής επίθεσης του κεφαλαίου και του κράτους, συνθέτουν ένα δυστοπικό παρόν διαρκούς εξάπλωσης της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Και σ' αυτό το ασφυκτικό παρόν το καθήκον της αντίστασης γίνεται ακόμα πιο επιτακτικό.

Για την αταξική κοινωνία της ισότητας και της αλληλεγγύης, χωρίς κράτος, ιδιωτική ιδιοκτησία και εκμετάλλευση.

Γι αυτόν ακριβώς τον αγώνα βρίσκονται φυλακισμένοι οι σύντροφοί μας, ασχέτως για το αν είναι "αθώοι" ή "ένοχοι", με τη νομική ερμηνεία των λέξεων.

στον αγώνα για μία ελεύθερη κοινωνία

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΝΟΧΟΙ !

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στον σύντροφο Τάσο Θεοφίλου

Εφετείο 24/02/2016 // Λουκάρεως